

Recurs introdus la 23 noiembrie 2018 de SC împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 19 septembrie 2018 în cauza T-242/17, SC/Eulex Kosovo

(Cauza C-730/18 P)

(2019/C 112/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: SC (reprezențanți: A. Kunst, Rechtsanwältin, L. Moro, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Eulex Kosovo

Concluziile recurenteii

- anularea ordonanței atacate;
- admiterea acțiunii, cu excepția celui de al cincilea motiv,

și, în consecință:

- constatarea încălcării de către EULEX a obligațiilor sale contractuale în executarea contractului și în aplicarea OPLAN (planul de operațiuni) și a conceptului de operațiuni (Conops), a Procedurilor operaționale standard (POS), și anume POS referitoare la reorganizare și POS referitoare la recrutarea personalului, precum și încălcarea principiilor echității și buneii-credințe, și recunoașterea dreptului recurenteii la o despăgubire;
- constatarea încălcării de către EULEX a obligațiilor sale extracontractuale față de recurentă, inclusiv a dreptului acesteia la condiții de muncă echitabile și corecte (articolul 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), a dreptului acesteia la bună administrare, precum și a principiului imparțialității (articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), și recunoașterea dreptului recurenteii la o despăgubire;
- declararea ca nelegale a deciziei din 2016 privind concursurile interne și a deciziei de a nu reînnoi contractul de muncă al recurenteii;
- obligarea EULEX la plata în favoarea recurenteii, cu titlu de reparare a prejudiciului material, a unei sume corespunzătoare salariilor neplătite reprezentând 19 salarii lunare brute, la care se adaugă alocația zilnică și creșterile de salariu și, în plus, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, a sumei de 50 000 de euro ca urmare a actelor/deciziilor nelegale ale EULEX;

în subsidiar:

- trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurilor în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul său, recurenta susține că Tribunalul era competent să soluționeze acțiunea sa. Acesta a săvârșit o eroare de drept atunci când a respins acțiunea sa ca fiind, în parte, vădit inadmisibilă și, în parte, vădit neîntemeiată.

În susținerea recursului, recurenta invocă cinci motive.

Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 272 TFUE, prin aceea că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a recalificat al treilea capăt de cerere (cu alte cuvinte acțiunea recurenteii în temeiul articolului 272 TFUE prin care a solicitat Tribunalului să declare nelegale decizia din 2016 privind concursurile interne și decizia de a nu reînnoi contractul de muncă) într-o acțiune în anulare în temeiul articolului 263 TFUE și a respins acțiunea ca inadmisibilă.

Tribunalul nu avea competența de a efectua recalificarea, ceea ce contravenea intenției exprese a recurente. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când i-a refuzat posibilitatea de a-și face cunoscut punctul de vedere cu privire la recalificare.

Al doilea motiv, prin care se invocă o încălcare a articolului 272 TFUE, a dreptul recurente la o cale efectivă de atac în temeiul articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a principiului egalității de tratament, prin aceea că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a refuzat să se recunoască competent în temeiul articolului 272 TFUE în privința celui de al treilea capăt de cerere și să examineze fondul cauzei.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că cererea prin care se urmărea constatarea în temeiul articolului 272 TFUE a nelegalității deciziei din 2016 privind concursurile interne și a deciziei de a nu reînnoi contractul de muncă este în realitate o acțiune în anulare în temeiul articolului 263 TFUE și că cele două decizii nu sunt norme care guvernează relația contractuală, ci acte administrative care nu pot fi atacate în temeiul articolului 272 TFUE.

Al treilea motiv, prin care se invocă (i) o încălcare a POS referitoare la reorganizare și la recrutarea personalului, a dreptului la o bună administrare, inclusiv a principiului imparțialității și (b) un viciu de motivare prin aceea că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că decizia de a nu reînnoi contractul recurente era justificată de eșecul acesteia la concursul intern din 2016.

Tribunalul nu a examinat argumentele recurente expuse în cadrul primului, al celui de al doilea și al celui de al treilea motiv al acțiunii sale, și anume că eșecul său în cadrul concursului intern din 2016 se datora refuzului președintelui juriului de a se recuza și faptului că acesta nu a fost retras din juriul respectiv în pofida existenței unui evident conflict de interese și a unei părtiniri în raport cu recurenta.

Al patrulea motiv, prin care se invocă o încălcare a articolelor 268 și 340 al doilea paragraf TFUE prin aceea că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că acțiunea în despăgubire în temeiul răspunderii extracontractuale referitoare la decizia privind concursul intern din 2016 și decizia de a nu reînnoi contractul de muncă era inadmisibilă. Recurenta a introdus o acțiune în constatare care este admisibilă și, prin urmare, și acțiunea conexă în despăgubire este admisibilă.

Al cincilea motiv, prin care se invocă o încălcare (i) a articolelor 268 și 340 al doilea paragraf TFUE și a drepturilor recurente în temeiul articolelor 31 și 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (răspundere extracontractuală) și (ii) a articolelor 272 și 340 primul paragraf TFUE și a cerințelor stabilite în apelurile la contribuții (răspundere contractuală) prin aceea că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că acțiunile în despăgubire întemeiate pe răspunderea extracontractuală și pe răspunderea contractuală ca urmare a cererilor repetate de a se supune unor teste de conducere, cu care era hărțuită recurenta, erau lipsite de orice temei.

Cererile repetate ale EULEX prin care recurenta a fost obligată să efectueze de nenumărate ori teste de conducere în pofida faptului că EULEX cunoștea handicapul acesteia la nivelul mâinii drepte erau nelegale. În consecință, recurenta a suferit un prejudiciu moral și are, prin urmare, dreptul la o reparație.

Recurs introdus la 26 noiembrie 2018 de Gugler France împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 25 septembrie 2018 în cauza T-238/17, Gugler/EUIPO

(Cauza C-736/18 P)

(2019/C 112/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Gugler France (reprezentant: S. Guerlain, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Alexander Gugler

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 25 septembrie 2018 (Camera a opta) în cauza T-238/17 pentru încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene în ceea ce privește aprecierea riscului de confuzie care corespunde noțiunilor care figurează la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene;